

ความเชื่อในพิธีกรรม

ธีรวรรณ วงษ์ศักดิ์*

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

“ความเชื่อ” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๕, หน้า ๒๕๖) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “เชื่อ”

ก. เห็นตามด้วย มั่นใจ ไว้ใจ เชื่อหรือขายโดยติดค้างไว้ไม่ต้องชำระเงินทันที”

ชวัช ปุณโณทก (๒๕๓๖, หน้า ๓๕๐) ได้ให้ความหมายของ ความเชื่อ ไว้ว่า “ความเชื่อ คือการยอมรับอันเกิดอยู่ในจิตสำนึกของมนุษย์ต่อพลังอำนาจเหนือธรรมชาติที่เป็นผลดีหรือผลร้ายต่อมนุษย์นั้น ๆ หรือสิ่งกรรมมนุษย์นั้น ๆ แม้ว่าพลังอำนาจเหนือธรรมชาติเหล่านั้นไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริง แต่มนุษย์ในสังคมหนึ่งยอมรับและให้ความเคารพเกรงกลัว สิ่งเหล่านี้เรียกว่าความเชื่อ”

ฉะนั้นความเชื่อคือ การยอมรับ ความยึดมั่น ความเห็นตามด้วยความมั่นใจ ความไว้ใจในบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่มีตัวตนหรือไม่มีตัวตนในการกระทำ และเมื่อมนุษย์เกิดความเชื่อแล้วมักแสดงออกทางกายและวาจา เช่น เชื่อว่าทำบุญแล้วจะก่อให้เกิดความสุข จะทำบุญ เชื่อว่าถ้าจิ้งจอกกั๊ก ไม่ให้ออกนอกบ้าน จะไม่ออกนอกบ้าน เป็นต้น

ความเชื่อจัดเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ คนไทยมีความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งความเชื่อส่วนใหญ่นั้นก็เพื่อก่อให้เกิดผลดีต่อบุคคล หรือครอบครัวหรือสังคม เมื่อประมวลความเชื่อของคนไทย อาจแบ่งออกได้เป็น ๑๒ ประเภท (มณี พยอมยงค์, ๒๕๓๖, หน้า ๘๔) ดังนี้คือ

๑. ความเชื่อเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น ถ้าท้องฟ้าสีแดง จะมีพายุ ซึ่งรุ่งกินน้ำแล้วนี้วัน ปีใดหนาวจัด ปีนั้นฝนจะดี เป็นต้น

๒. ความเชื่อเกี่ยวกับยากางบ้าน เช่น ดอกแคแก่ใช้หัวอม เป็ดอกคันฝรั่ง คัมภีร์แก้ท้องร่วง คนมีประจำเดือน ห้ามกินน้ำมะพร้าว เป็นต้น

๓. ความเชื่อเกี่ยวกับโชคลาง เช่น อังคกร่องทัก ไม้ให้ออกนอกบ้าน เขม่นคาซ้ายจะได้ลาภ เขม่นคาขวาจะเกิดลาภร้าย เป็นต้น

๔. ความเชื่อเกี่ยวกับฤกษ์ยาม นิมิตต์ สีน เช่น สีนว่าได้เทวหรือได้สัตว์ร้าย จะได้ลูก ปลูกเรือนให้ปลูกวันจันทร์ วันพุธ หรือวันพฤหัสบดี ทำการมงคล วันสุรศักดิ์ เป็นต้น

๕. ความเชื่อทางไสยศาสตร์ เช่น การลงอักขระคาถาตามตัว ชายให้ขี้ขี้ว ฟันของบรรพบุรุษ สามารถป้องกันภัยได้ เป็นต้น

๖. ความเชื่อเกี่ยวกับการห้ามหากิน และอาชีพ เช่น แม่ย่านางเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเรือต้องบูชา และห้ามเหยียบหัวเรือ ถ้าทำดีแม่ย่านางจะช่วยให้ทำมาค้าขึ้น เป็นต้น

๗. ความเชื่อเกี่ยวกับประเพณี เช่น หลุมทิ้งอังก๋ ห้ามไปงานศพ วันแต่งงานต้องมีคนทะเลาะกัน หรือมีกนทำด้วยขามแคดคือว่าเป็นอัปมงคล เจ้าบ่าวเจ้าสาวจะอยู่กันไม่ฮึด เป็นต้น

๘. ความเชื่อเรื่องมลทินและการแก้มลทิน เช่น ทำบุญด้วยเงินที่ขึ้นคันและลงท้ายด้วย ๘ เพื่อเอาเคล็ด

เรื่องเสียงว่าแก้ว – แก้วหน้า เป็นต้น

๘. ความเชื่อเกี่ยวกับแรก ตวรรษชาติ ภาพ เช่น ให้คักบาศกร่วมกัน จะพบกันชาติหน้า ทำดีชาติ นี้ ชาติหน้าจะได้ขึ้นสวรรค์ เป็นต้น

๑๐. ความเชื่อเกี่ยวกับเดชาติ เดชาร้าย วันดี วันร้าย เช่น ทำงานมงคลให้มิมนต์พระเลขที่ มุ่งค้า โหมให้มุ่งวันอาทิตย์ จันทร์ พุธ พฤหัสบดี และวัน ศุกร์ วันอังคาร วันเสาร์ห้ามมุ่งร้ายนัก เป็นต้น

๑๑. ความเชื่อเรื่องลักษณะของคนและสัตว์ เช่น คนชุกอายุยืน คนมีไฟที่ปากพูดเก่ง แฉวขาว ชูเท้า ท้อง หลัง หางดำ ๘ แห่ง ผู้เลี้ยงกัขาวร่ำรวย เป็นเศรษฐี เป็นต้น

๑๒. ความเชื่อเกี่ยวกับครัวเรือน เช่น ห้าม นอนหันศีรษะไปทางทิศตะวันตกและทิศใต้ ห้าม กวาดบ้านกวาดกลางคืน ห้ามล้างหน้าท่าย ให้ปลุกกัน มะยมไว้หน้าบ้าน เป็นต้น

ในตำราพิชัยสงครามนอกจากมีเนื้อหา ประกอบด้วยเรื่องเกี่ยวกับการทำสงคราม เช่น กฎ วิธีในการรบ การตั้งทัพ การเดินทัพ การอพยพ ทักษะ เป็นต้น ในหนังสือเล่มนี้ยังมีเรื่องสำคัญอีก เรื่องหนึ่ง คือ ความเชื่อ ในตำราพิชัยสงครามนี้ ความเชื่อที่ปรากฏอาจจัดได้ตามประเภทที่แบ่งไว้ข้าง ต้น ดังนี้คือ

คำว่า “โชค” และ “ดวง” พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๘, หน้า ๒๗๗, ๓๒๘) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

โชค น. สิ่งที่น่าผลมาให้โดยคาดหมายได้ยาก เช่น โชคดี โชคร้าย มักนิยมใช้ในทางดี

ดวง น. เครื่องหมายที่ปรากฏให้เห็นอันบอกร้ายหรือดี เช่น ดวงดี ดวงร้าย แต่มักนิยมใช้ในทางร้าย

ในตำราพิชัยสงครามความเชื่อประเภทนี้เป็นไปในลักษณะที่เป็น “ดวง” ทั้งดีทั้งไม่ดี และดวงร้าย ความเชื่อที่เกี่ยวกับดวงที่กล่าวไว้ข้างต้น เป็นประเภทได้ คือ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ บุคคล สัตว์ สิ่งของ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ
คำว่า “ปรากฏการณ์” หมายถึงการ ช่างออกมาให้เห็น (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๘, หน้า ๕๑๓) ดังนั้นปรากฏการณ์ธรรมชาติจึงหมายถึงการแสดงผลออกมาให้เห็นตามธรรมชาติ* ในตำราพิชัยสงครามความเชื่อเกี่ยวกับดวงดี ดวงร้ายที่เป็น ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้แก่

๑.๑.๑ ดวงดี เป็นปรากฏการณ์ ธรรมชาติที่เกิดขึ้นแล้ว ให้ทำตามจะเกิดผลดี คือให้

* พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายไว้ว่า ธรรมชาติ น. สิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่ตามธรรมชาติของมัน. ภาพภูมิประเทศ (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๘, หน้า ๔๒๐.)

เรียงกกองทัพ ฉะชนะข้าศึก ได้แก่

- เมฆลอยมาจากทิศเหนือ มีได้บังดวง

อาทิตย์ และลอยกลับไป

- เมฆลอยมาจากทิศตะวันตก มีได้บังดวง

อาทิตย์ และหายไปจากท้องฟ้า

- เมฆลอยมาจากทิศใต้และทิศเหนือ ปิดบัง

ดวงอาทิตย์

- เมฆลอยมาจากทิศตะวันออกไปสู่ทิศวัน

ตก ปิดบังดวงอาทิตย์

- เห็นเมฆเต็มท้องฟ้าอยู่ทางทิศหลังกองทัพ

- ได้ยินเสียงฟ้าร้องอยู่เบื้องหลังกองทัพ

ดังกล่าวประพันธ์

...ฟ้าร้องเบื้องหลังได้ยิน มิ-

มิตรให้ภัย โยยิ่งเรื่องอุทธา เมฆเมฆ

เก้อ้นกคุ้มเวหา ก็สหลังโสภา ชง

ฉัตรพิพัฒน์อ่าวพล ศัสรูห้ายแห่งภูผ

เกิดวิศิตมณฑล นิมิตรเจตเรื่อรอง...

...เมฆมาทักขิมทิศ อุดรปิด

อโณไทย อำนวย้องแสงระไรชย ชันชะ

แต่อย่าสงกา...

...เมฆมาแต่บูรพทิศ สนิชย

ประจิมโคยวาร กคุ้มดวงพระสุริดาน

บชานแสงให้ยกธง... (พิไชยสงคราม,

น.ป.ป., หน้า ๘)

๑.๑.๒๒ ตารางข้าง คือปรากฏการณ์

ธรรมชาติที่เกิดขึ้นแล้ว ห้ามกระทำการใด ๆ ก็

ห้ามยกกองทัพ ด้ายกองทัพจะเกิดวางร้ายนี้ จะพ่าย
แพ้แก่ข้าศึก หรือเสียชีวิต ดังนี้คือ

- เมฆลอยเต็มท้องฟ้ามาจากทิศเหนือไปสู่

ทิศใต้ ปิดบังดวงอาทิตย์มิให้ส่องแสง

- เมฆลอยมาจากทิศตะวันตก ปิดบังดวง

อาทิตย์

- เมฆลอยมาจากทิศใต้และทิศเหนือ มีได้

ปิดบังดวงอาทิตย์

- เมฆลอยมาจากทิศตะวันออกไปสู่ทิศวัน

ตก มีได้ปิดบังดวงอาทิตย์ และลอยกลับไปที่ตะวัน

ตก

- เมฆลอยมาเต็มท้องฟ้า เป็นหมู่ ๆ เป็นรูป

พระเมรุ

- ฟ้าร้อง ฆมทัตตารมมครงาน้ำกองทัพ

ดังกล่าวประพันธ์

...เมฆเมฆเก้อ้นมาปนหมู่

เป็นรูปเมรุ อย่ายกคุณนั้มนรดา...

...ฟ้าร้องฆมค้องเป็นหมู่ ตรง

หน้ามาสู่ คั้งนี้อย่าให้ยกพล...

...เมฆเก้อ้นทิมมพร อุดร

ทิศอุ่มศรี ลงถึงทักขิมศรี เข้าคุ้ม

เก้อ้นพระสุริยอน อังแสงปฐมูแสง ไม่

แถมแจ้งยังมัวมน อย่ายกพยุหพล จะ

พลันแก้อะเสียไชย...

...มีเมฆเมฆเก้อ้นมา แต่ปรา-

จิมทิกไป บูรพทคุ้มรังษีกร อย่านพ้อ

ยกพลากร... (พิชัยสงคราม, ม.ป.ป.,
หน้า ๘, ๘)

๑.๒ บุคคล

ฉางตี้ ฉางร่าย ที่เกิดจากบุคคลนั้น
แสดงออกในรูปของกิริยาอาการ การกระทำ หรือ
สภาพต่าง ๆ ของบุคคล จำแนกเป็น

๑.๒.๑ ฉางตี้ เป็นการกระทำของ
บุคคลที่ก่อให้เกิดผลดีแก่กองทัพ ขณะที่เกิดฉางเช่น
นี้ให้รีบยกกองทัพไปจะได้รับชัยชนะ มีความสุข
ได้แก่

- ได้ยินเสียงแตร ฉิ่ง ฉับ น่อง กลอง พิณ
พาทย์ ชับร่า เสียงร้องเรียกเรือ

- คนเอาธงขอมมาให้ (พูดความจริง)

- เห็นผู้หญิงประดับฉากร่ม เห็นภักตร์วัย
พราหมณ์

ตั้งกำแพงกัน

...ได้ยินแตรฉิ่งฉับน่องกลอง

ยกไปตามสวนอง ดุ๊กนั้นประเสริฐทุก
อัน สมณชีพราหมณ์พอลงัน ช้างม้า
คานหัน ดุ๊กศิร่งให้ออกไป...

...ผู้คนเอาธงมาให้ บอก
ความจริงใจไว้ บทจอแก้วอันความดี ไป
เร็วเจริญสวัสดิมีศรี เสาขุขอบูดี
เกษมสนุกนันทรมมา ... (พิชัยสงคราม,
ม.ป.ป., หน้า ๘, ๘)

๑.๒.๒ ฉางร่าย เป็นการกระทำของ
บุคคลที่ก่อให้เกิดผลร้ายแก่กองทัพ ขณะที่เกิดฉาง
เช่นนี้ ฉ้ายังฝ่าฝืนทำไปจะพ่ายแพ้แก่ข้าศึก ได้แก่

- ผู้คนเกิดจลาจลวุ่นวาย

- เห็นคนลอบคบคิด

- หมูคนทะเลาะวิวาทกัน

- เห็นคนนุ่งผ้าขาวกลายเป็นผ้าดำ ผ้าสี

เขียว ม่วง แดง ดำ

- เห็นคนไม่ยอมสู้รบ เมาตัว

- เห็นคนโกนผม ถนบกเรือน คนบ้า เค็ดคล
ใจจึงหนี

- ได้ยินเสียงร้องไห้

ตั้งกำแพงกัน

...ผู้คนจลาจล คบคิดคบคิด

อากกาย นิมิตรตั้งนี้มากหลาย
อาจารย์ท่านาย ประหยัดจะแพ้ศัตรู...

...อีกทั้งผู้คน เสียงกันวิวาท

วุ่นวาย เหน่นุ่งผ้าขาวแล้วกลายเป็น

เป็นผ้าดำ ผ้าเขียวแถมม่วงแดงดำ

นิมิตรนี้มีตั้งง่า เร่งทำตามคำ อัน

กล่าววอเข้าไปโดยเดา เมาหัวเมาตัวหลาย

เงา... (พิชัยสงคราม, ม.ป.ป., หน้า ๘)

๑.๓ สัตว์

ในตำราพิชัยสงครามสัตว์ที่ก่อให้เกิด
เกิดฉางร้าย ฉางดีนั้นมีทั้งสัตว์จำพวกแมลง สัตว์สอง

เท้า สัตว์สี่เท้า และสัตว์ไม่มีเท้า ซึ่งเป็นทั้งประเภท สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์ปีก และสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ซึ่งสัตว์ต่าง ๆ นั้นได้แบ่งออกเป็นสองฝ่าย คือ สัตว์ ฝ่ายขวา และสัตว์ฝ่ายซ้าย ดังนี้

สัตว์ฝ่ายขวา มี ๓๖ ชนิด ดังข้อความ

...นกยูง นกกระเรียน นก
 ฮาติกา แตนกตุเหว่า นกขัมเขว นก
 ปัดป้าง นกฉวีกลวา นกเค้า นก
 หัวขวรรณ เหนือย นกเขา กว แมง
 กะนูน ผึ้งเสียบขาว นกเป็ดน้ำ น้
 ลมั่ง วัชพะละ กวาง วัชเดือน เสี
 โคร่ง เสีแฉ้ว แมว สุนัขขป
 สุนัขข้าน กะต่าย หมู สุกร
 เหนือม พังกร สิงหลน กระรอก
 จะกลด แะ ลิงจก มุมองมูน ตุ๊กแก
 แดงริบ สัตว์ที่มีฝ่ายขวา ฮามฮินท
 อ้าพวก... (พิไชยสงคราม, น.ป.ป.,
 หน้า ๕๐ - ๕๑)

สัตว์ฝ่ายซ้าย มี ๓๐ ชนิด ดังข้อความ

...ทวนกตุรว สัตว์ฝ่ายซ้าย
 นกจิ้งก่า นกขรรคกหนึ่ง นก
 กระโถนหนึ่ง ทั้งขุดหนึ่ง นกกดหนึ่ง
 นกยางโทนหนึ่ง นกควาหนึ่ง ไก่เดือน
 หนึ่ง นกคุ้มหนึ่ง นกกระทาหนึ่ง นก

กระเด็นทะเลหนึ่ง นกคืนเทียบทะเล
 หนึ่ง นกเขาไฟหนึ่ง นกยางเอ้าหนึ่ง
 กาน้ำหนึ่ง นกนางนวลหนึ่ง นกอีดู่
 หนึ่ง นกไต้หนึ่ง นกค้อยคิหวัดหนึ่ง
 นกตะเฒ่าหนึ่ง นกพิราบหนึ่ง ฮรรพ
 สัตว์ทำน้ำ ฝ่ายซ้ายยี่สิบเอ็ด ปุ เต้าห้อง
 อย เต้าตะมู นกขิว รุท้าว รุ
 อยฮาม รุสิงแหวง เต้าขี้ผึ้ง เต้านา
 อ้าพวกที่มีฝ่ายซ้าย (พิไชยสงคราม,
 น.ป.ป., หน้า ๕๑)

อาจตี อาจร้ายที่เกิดมาจากสัตว์ฝ่ายขวา และสัตว์ฝ่ายซ้ายดังกล่าวนี้ เป็นไปในลักษณะของการปรากฏให้เห็น ดังนี้

๑.๓.๑ อาจตี การปรากฏของสัตว์ฝ่ายขวา และฝ่ายซ้ายในตำแหน่งและในเวลาต่าง ๆ กัน ขณะที่เกิดลมแรงเช่นนี้ให้รีบยกกองทัพ จะได้ชัยชนะ มิอาจ มีความสุข ได้สัตว์ ๒ เท้า ๔ เท้า ดังนี้คือ

- ถ้าสัตว์ฝ่ายขวามาปรากฏให้เห็นด้านซ้าย สัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏให้เห็นด้านขวา
- ถ้าสัตว์ฝ่ายขวามาปรากฏให้เห็นยาม* ๒, ๔, ๕, ๖
- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏให้เห็นในยาม ๑, ๓, ๖, ๗, ๘
- ถ้าสัตว์ฝ่ายขวามาปรากฏให้เห็นใน

* ยาม คือ ชื่อส่วนแห่งวัน ยามหนึ่งมี ๓ ชั่วโมง รวมกันวันหนึ่งมี ๘ ยาม (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๘, หน้า ๖๗๓) ยามแรกเริ่มเวลา ๐๖.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. เวียงอ้าดับเวลาไปจนถึงยามที่ ๘ เวลา ๐๓.๐๐ - ๐๕.๐๐ น.

ไม้ค้อนไม้ค้ายกดี มีดีมีร้ายนักแล ข้า
บินมาแต่อกะจน ร้องซงๆ ในรีพดไช้
เป็นอาจน้นบอกว่มาสี่ก็จะมารบรแต่
กลางหนทวงมอ (พิไชยสงคราม,
ม.ป.ป., หน้า ๕๑, ๕๓)

นอกจากการปรากฏของสัตว์ฝ่ายขวา และ
สัตว์ฝ่ายซ้ายที่เป็นธางดี ธางร้ายโดยเฉพาะเจาะจง
แล้ว การปรากฏของสัตว์ฝ่ายซ้ายในเวลาต่างๆ กัน
ยังมีลักษณะที่ก่อให้เกิดผลดี และผลร้ายแก่บุคคล
หรือครอบครัว ญาติมิตร สัตว์เลี้ยง ดังนี้คือ

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๑ และ ๔
คุณและโทษจะเกิดกับตัวเอง หรือบุตร ภรรยา

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๕ และ ๗
คุณและโทษเกิดกับญาติ บิดา มารดา

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๖ และ ๘
คุณและโทษเกิดกับมิตร

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๒ และ ๓
คุณและโทษเกิดกับชาย หญิง ช้าง ม้า วัว ควาย
คังข้อความ

...ถ้าสัตว์ซ้ายมาส่งดวงใน
เพลา ๑ ๔ คุณก็ดีโทษก็ดี ได้แก่ตัว
แต่บมีละมันจะไล่กับบุตรภรรยา
ถ้าสัตว์มาส่งดวงในเพลา ๗ ๕ คุณก็ดี
โทษก็ดี จะได้แก่ญาติบิดามารดา ถ้า
สัตว์ซ้ายมาส่งดวงในเพลา ๘ ๖ คุณก็
ดีโทษก็ดี จะได้แก่มิตรสหาย...

(พิไชยสงคราม, ม.ป.ป., หน้า ๕๒)

ลางดี ลางร้ายอีกประการหนึ่งของการ
ปรากฏของสัตว์ฝ่ายซ้ายที่ก่อให้เกิดคุณและโทษแก่คน
ในระยะเวลาต่างๆ กัน ดังนี้

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๑ คุณ
และโทษจะเกิดในวันหนึ่ง หรือเดือนหนึ่ง

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๗ คุณ
และโทษจะเกิดใน ๕ วัน หรือ ๕ เดือน

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๘ คุณ
และโทษจะเกิดใน ๔ วัน หรือ ๔ เดือน

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๓ คุณ
และโทษจะเกิดใน ๑๔ วัน

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๒ คุณ
และโทษจะเกิดใน ๗ วัน

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๖ คุณ
และโทษจะเกิดใน ๓ วัน

- ถ้าสัตว์ฝ่ายซ้ายมาปรากฏในยาม ๔ คุณ
และโทษจะเกิดใน ๘ วัน

คังข้อความ

...ถ้าสัตว์มาส่งดวงในเพลา ๗ จะ
ได้ในห้าวัน บมีห้าเดือน ถ้าสัตว์มาส่งดวง
ในเพลา ๘ จะได้ในสี่วัน บมีสี่เดือน ถ้า
สัตว์มาส่งดวงในเพลา ๓ จะได้ใน ๑๔ วัน
ถ้าสัตว์มาส่งดวงในเพลา ๒ จะได้ใน ๗ วัน
... (พิไชยสงคราม, ม.ป.ป., หน้า ๕๓)

ความเชื่อเกี่ยวกับลางดี ลางร้าย นอกจากที่

ตั้งข้อความ

...แทนดอกไม้แดง เหนกกระ-
อมเปลา่ เหนกเวียนหัก...ห้ามมิให้
ยาตรา มีลีลาไชยมิได้เลย (พิไชย
สงคราม, น.ป.ป., หน้า ๕๓)

๒. ความเชื่อเรื่องความฝัน

ความเชื่อเรื่องความฝันเป็นความเชื่อที่คนไทย
ส่วนใหญ่ยังเชื่อดูกันอยู่ซึ่งสืบเนื่องต่อมาตลอดนับแต่
อดีตจนถึงปัจจุบัน เราจะพบหลักฐานได้ดังที่ปรากฏ
ในวรรณคดีไทยเรื่องต่างๆ เช่น บทละครเรื่อง
รามเกียรติ์ เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี
สังข์ทอง เป็นต้น รวมทั้งในตำราพิชัยสงครามซึ่งได้
กล่าวถึงความฝันต่างๆ รวมทั้งได้ทำนายความฝันเหล่านั้นไว้ด้วย กล่าวคือ ผู้ที่ฝันสิ่งใดแห่งนั้นจะมีโอกาส
ได้ทรัพย์สินสมบัติ มีความสุข ปราศจากความทุกข์ มี
ความเจริญก้าวหน้า มีอำนาจ ความฝันต่างๆ ดังคำ
ทำนายข้างต้นในพิชัยสงคราม มีดังนี้

- เห็นพระอินทร์ พระพรหม พระอาทิตย์
พระจันทร์ ดาว กบฏริย์ ราชนิ แถ้ว พระยานาค นก
โคกอุสุภราช ราชสีห์ กระต่าย ชะเช้ นกยูง งู ต้น
กล้วยพฤกษ์ แก่นจันทร์แดง หงส์ทอง กิณทรไพบา
- ได้ขึ้นปราสาท
- ได้กินอาวุธ แผ่นดิน น้ำนม น้ำผึ้ง น้ำ
อ้อย เม่น สุรา เนื้อมนุษย์

- ได้ขี่ช้าง ม้า โค ไล่นักรบ นักรวี
- ได้แต่งกายด้วยผ้า ประดับอาภรณ์ ร่วม

ฉัตรสีขาว

- ได้รง ทอง เด็กหญิง เทียนประทีป วิมาน
- ได้สูดกลิ่นหอมของดอกไม้
- ได้ข้ามแม่น้ำ มหาสมุทร
- ได้แตะต้องดอกบัวหลวง ทนถน
- ได้เหาะไปในอากาศ และปลาขี้ไม้ถูกหม

มวยของผู้หญิง

- ได้ประดับดอกมะลิ ดอกไม้อื่นๆ
- ได้รับประทานผลไม้ป่า
- ได้ไปในอากาศ และไปทันครทั้งหลาย
- ดำได้ของตนออกมาองกลื่อนกลาด ถูก
ตัดศีรษะ เท้า มือ
- ได้อาบน้ำ
- ถูกของขี้เหล็กไร้ทรวน

ตั้งข้อความ

...ฝันว่าได้เห็นพระอินทร์
ได้เห็น พระพรหม ได้เห็นพระอาทิตย์
ได้เห็นพระจันทร์ แถ้วว ได้ขึ้น
ปราสาท ที่ห้องไอศรย แถ้วเหนกั่วถน
กระตักขี้ แถ้วรรคมหนวี...ได้กลิ่น
กินจักรอาวุธ แถ้วแผ่นดิน...ได้ขึ้น
ช้างเผือกช้างเนียม น้ำนรดแลโค ได้
เห็นพระยานาคแถ้วนค แถ้วโคอุสุภราช
แถ้วราชสีห์ ได้กินซึ่งน้ำนมแถ้วน้ำผึ้งน้ำ

อ้อย... ได้กินเมนตอสูรา แผลเมื่อมนุษย์
ได้มุ่งห่มประดับซึ่งอาภรณ์แต่ด้านแฉวม
แลด้ตรัอันชาวรุ่งเรือง... แลผู้ฝันทน
ตุนินดังกล่าวมาทั้งนี้มีอาภรณ์มากแล... จะ
ได้ทรัพย์แผลความสุขเจริญคุณ แผลเขา
จะปราณจากทุกข์โดยพยาธิ... จะทำ
การสำร็จความปรารถนาโดยอักษณ-
มมงคลตุนินอันพรรณนามันนั้นแผล (พิไชย
สงคราม, น.ป.ป., หน้า ๓๒-๓๔)

ความเชื่อเรื่องความฝันที่ปรากฏในตำรา
พิไชยสงครามคั้งก็กล่าวมานั้นจะเห็นว่าในหนังสือ
ถ้าพวกท่านเคยฝันที่วางขาอยู่ในร้านหนังสือใน
ปัจจุบัน มีบางส่วนของเนื้อหาที่เป็นไปในทำนอง
เดียวกับในตำราพิไชยสงคราม นอกจากนั้นเมื่อสอบ
ทานจากคนหลาย ๆ คนปรากฏว่ามีคนจำนวนมากมี
ความเชื่อเรื่องความฝันอยู่ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า
ความเชื่อเรื่องความฝันก็ยังเป็นส่วนหนึ่งของการ
ดำรงชีวิตของคนไทย และยังมอิทธิพลต่อความคิด
การกระทำของคนในปัจจุบัน

๓. ความเชื่อเรื่องข้อห้ามและข้อปฏิบัติ

ความเชื่อเรื่องข้อห้ามและข้อปฏิบัติเป็น
ความเชื่อที่มีอยู่ในทุกภาคของประเทศไทย เป็นความ
เชื่อที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ และแตกต่างกันตาม

ลักษณะภูมิประเทศ วัฒนธรรมของท้องถิ่น ความ
เชื่อประเภทนี้ซึ่งที่ถูกห้ามมิให้กระทำ ถ้าทำไปจะไม่
ถูกต้อง ผิดคอกฎหรือระเบียบข้อบังคับของสังคม
ประชาชนในถิ่นต่าง ๆ จะเรียกความผิดนั้นต่าง ๆ กัน
ตามท้องถิ่น

ภาคเหนือ เรียกสิ่งที่ไม่ควรกระทำว่า “มุด
จิด” หากกระทำลงไปจะถูกจิด คือ สิ่งชั่วร้าย ไม่
ดี จะ “บ่” ถูกหลาน หมายคือ จะทำให้ล้มหายวอด
วายแก่ถูกหลานในไนข้างหน้า

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียกสิ่งที่ไม่ควร
กระทำว่า “ชะล้ง” หากทำลงไปจะถูก “ขวง” คือ
สิ่งชั่วร้าย

ภาคใต้ เรียกสิ่งที่ไม่ควรทำว่า “คองห้าม”
หากทำลงไปจะเป็นเสนียดจัญไร ไม่ดี

ภาคกลาง เรียกสิ่งที่ไม่ควรทำว่า “ผิด”
หากกระทำลงไปจะทำให้เดือดร้อนใจในภายหลัง เช่น
ผิดกฎ ผิดใจ ผิดอารีต (มณี พยอมยงค์, ๒๕๓๖,
หน้า ๘๕)

ในตำราพิไชยสงครามกล่าวถึงข้อห้าม ข้อ
ปฏิบัติในการทำสงครามไว้ดังนี้

ข้อปฏิบัติ

เมื่อจะยกกองทัพไปทำสงครามให้ปฏิบัติดังนี้
- วันอาทิตย์ยกด้วยสีนงค ดือธนู วัคน่า
ใส่ศีรษะ ไร่เสียงปี ไก่ขันเป็นสัญญาณ เมื่อเคลื่อน
กองทัพให้ทหารโหน่อาชัย

- วันจันทร์ล้างกายด้วยสีขาว ถือลาบ เขม
ให้นอนก่อน ไข่เสียงคนตรีเป็นสัญญาณยกกองทัพ

- วันอังคารแต่งกายด้วยสีชมพู ถือลาบ กิน
น้ำอ้อยก่อน ไข่เสียงสุนัขเห่า หอนเป็นสัญญาณยก
ทัพ

- วันพุธแต่งกายด้วยสีเขียวใบตอง ถือลาบ
กินอาหารก่อน ไข่เสียงแตรสังข์เป็นสัญญาณยกทัพ

- วันพฤหัสบดีแต่งกายด้วยสีหมอก ถือหอก
ให้ก้านโงะหนามักกลาง นิ้วหัวแม่มือหยิบขี้เถ้ากลางไฟ
เจิมหน้าผาก เห็นคิขปักนึ นกใหญ่เป็นสัญญาณยก
กองทัพ

- วันเสาร์ล้างกายด้วยสีดำ ถือสรรพาวุธ
ทำอาหารซึ่งโกรธ เห็นกา นกคูห่วนเป็นสัญญาณยก
ทัพ

- เมื่อจะไปรบให้ไหว้พระแม่ธรณี อธิษฐาน
ขอพร ไหว้คุณพระรัตนตรัย บิคามารดา อาจารย์
ห้องศาลาปีที่เกิดกลางวันจากอาวุธ

- ให้ชายนำ ถ้างทำก่อนนอน ตัดเล็บ ตัด
ผมให้ตัดวันจันทร์ พุธ ศุกร์ เสาร์ ให้สระผมวัน
อังคาร วันเสาร์ ให้เรียนวันพฤหัสบดี

- อุจจาระ ปัสสาวะให้ทิ้งหน้าไปทิศตะวันตก
ทิศเหนือ

- หลังอุจจาระให้อาบน้ำ ถ้าไม่อาบให้เอาน้ำ
ล้างหน้า ลูบตัว

- ถ้าอยู่บ้าน บนบก บนต้นไม้ อุจจาระ
ลงในน้ำได้

ตั้งข้อความต่อไปนี้

...วัน จันทร์ พักคน นาม
ประดับอาวุธขาว ถือลาบแลเขม
นอนเสียก่อน เอนเสียงคูริยคตตรีเป็น
สัญญาณหาร เร่งบิกพอลโทเอไซ

ยาศราวันอังคารสีนวม
ประดับอาวุธหริขมู ถือลาบกินน้ำ
อ้อยก่อน เอนเสียงสุนัขหอนเห่า เป็น
สัญญาณหาร เร่งบิกพอลโทเอไซ...

...ถ้าจะไปราชการ ให้อาบน้ำ
เสียก่อนแล้วจึงไป เมื่อจะนอนให้ถ้าง
หัวเสียก่อนจึงนอน ถ้าจะตัดผม หรือ
ตัดเล็บมือเล็บเท้าให้ตัดวัน ๒ ๔ ๖
๗ ถ้าจะสระผมให้สระวัน ๓ ๕ ๗
ถ้าเรียนวิชาความรู้ให้เรียนวันพฤหัสบดี...
อนึ่งจะถ่ายมุคหนักเบา ให้ย้ายไป
ประจิมแลอุตรจึงดี...(พิไชยสงคราม,
น.ป.ป., หน้า ๗๖, ๗๐)

ความเชื่อเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในด้านการแต่ง
กาย สวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีตามวันนั้น เราจะพบว่านอก
จากมิกถ่าวไว้ในตำราพิไชยสงครามแล้ว ยังปรากฏ
ในวรรณกรรมไทยในสมัยต่อ ๆ มาอีกด้วย ดังเช่นใน
เรื่องสวัสดิรักษาของสุนทรภู่กวีในสมัยรัชคน-โกสินทร์
ตอนต้น วรรณกรรมเรื่องนี้แต่งขึ้นโดยมีจุดประสงค์
ให้เป็นคำสอนเรื่องวัตรปฏิบัติสำหรับผู้ชาย ในเรื่องมี

ข้อสั่งให้ทำและห้ามทำ โดยมีข้อชี้แจงบ่งโทษของ
การฝ่าฝืนไว้ว่า ถ้าจะเว้นไม่ปฏิบัติจะเสื่อมสิ้นความ
เคารพนับถือของผู้อื่น จะมีอันตรายนานาประการ
เช่น เจ็บไข้ เป็นแผลพุพอง จะต้องสาตราวุธ
เวทมนตร์คาถาเสื่อมไป หรืออายุสั้น เป็นต้น และ
คำสอนด้านการแต่งกายตามฮีประจําวันนั้น ได้สอน
ไว้ว่า ในการทำศึกสงครามผู้ใดที่ปฏิบัติตามจะมีโชค
เป็นมงคลแก่ตัว มีอำนาจ อายุยืน ข้าศึกศัตรูจะเกรง
กลัว ดังคำสอน

หนึ่งขุนพ้าทรงณรงค์รบ
ให้มีครบเครื่องเสร็จทั้งเจ็ดสี
วันอาทิตย์อิทธิโชคโฉลกดี
เอาเครื่องสีแดงทรงเป็นมงคล
เครื่องวันจันทร์นั้นควรฉัตรขาว
จะยืนยาวร่มเงาพอง
ตั้งทวารม่วงช่วงงามสีครามปน
เป็นมงคลชัชฌิมาข้าววิ
เครื่องวันพุธสุดคือด้วยสีเสด
กับเหลืองปนเปดปนประดับสี
วันพฤหัสบดีเครื่องเขียวเหลืองดี
วันศุกร์นิรมลหมอกออกสงคราม
วันเสาร์ทรงเครื่องดำจึงฉัตร
แสนประเสริฐเขียนศึกจะนิกราม...

(สุนทรภู่, อ้างอิงใน พ. ๗ ประมวลอนุมาตรา, ๒๔๕๕,
หน้า ๔๖๗)

ในนวนิยายเรื่องสี่แผ่นดินตอนที่แม่พลอย

เข้าไปอยู่ในวัง มารดาของแม่พลอยสั่งสอนแม่พลอย
เกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของหญิงชาววัง เพื่อ
ความถูกต้อง สวยงาม ซึ่งคำสอนนั้นสัมพันธ์เกี่ยว
ข้องกับความเชื่อด้านการแต่งกายตามฮีประจําวัน ดัง
เช่นที่ปรากฏในตำราพิไชยสงคราม และเรื่องสวัสดิ-
รักษา ดังนี้คือ

นี้สำหรับวันจันทร์ มุ่งเหลือง
อ่อน ห่มน้ำเงินอ่อน หรือจะห่ม
บานเย็นก็ได้ แต่ในวันจันทร์จะมุ่งสีนี้
น้ำเงินนวลทิวต้องห่มจำปาแดง...

วันอังคาร แม่ธิบายต่อ วัน
อังคารมุ่งสีปูนหรือม่วงมีคมะปราง
แฉ้วห่มโศก หรือถ่านุ่งโศกหรือเขียว
อ่อน ต้องห่มม่วงอ่อน วันพุธมุ่งสีฉวีก็
ได้ สีเหลืองก็ได้แฉ้วห่มจำปา วัน
พฤหัสบดีมุ่งเขียวใบไม้ห่มแดงเลือดนก
หรือมุ่งแสดห่มเขียวอ่อน วันศุกร์มุ่ง
น้ำเงินแก่ห่มเหลือง วันเสาร์มุ่งเม็ด
มะปรางห่มโศก หรือมุ่งผ้าลายที่น่ม่วง
ก็ห่มโศกเหมือนกัน... วันอาทิตย์จะแต่ง
เหมือนวันพฤหัสบดีก็ได้ คือมุ่งเขียวห่ม
แดง หรือไม่ยังงั้นก็มุ่งผ้าลายที่นสี
ลีนจี่หรือสีเดือดหมูแฉ้วห่มโศก (ม.ร.ว.
กึกกฤษณ์ ปราโมช, ๒๕๓๑, หน้า ๕๗)

เราจะเห็นว่าความเชื่อเรื่องการแต่งกายตามฮี
ประจําวันนั้น ยังคงเป็นความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อการ

คํารงชีวิตของคนไทย แม่ในปัจจุบันคนไทยจำนวนไม่น้อยก็ยังคงเชื่อถือในเรื่องนี้อยู่ ในการดำเนินชีวิตประจำวันบางคนจะถือฤกษ์ยามใส่เสื้อผ้า หรือเครื่องประดับตามสีประจำวันเมื่อออกจากบ้าน ไปทำงาน หรือไปในที่ใด ๆ ซึ่งอาจผิดแปลกไปบ้าง ไม่ตรงกับที่กล่าวไว้ในวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น เช่น วันจันทร์ นุ่งสีเหลือง วันอังคารใส่สีเขียว วันพุธสีเขียว เป็นต้น

ข้อห้าม

เมื่อจะยกกองทัพไปทำสงคราม ห้ามกระทำในสิ่งเหล่านี้

- ห้ามบุตร ภรรยา ทาส ตีหม้อข้าว หม้อแกงบนเรือน ตีคนบนเรือนให้เดือดก่อกบนเรือน คบมือ เล่นรำ

- ห้ามแห้วน้ำพุ่งเข็ดหน้า ห้ามเอากระบวยกะลาอ้าหน้า ให้อ้างหน้าด้วยขัน

- อย่าฆ่าสัตว์ที่คงปีเกิด อายุจะสั้น

- อย่าถ่มน้ำลายลงที่ถ้ำสูงจากระยะ

- เวลาอาบน้ำอย่าหันหน้าไปเหนือหน้า

- เมื่ออยู่ในน้ำห้ามพูดจา ระ บัธสาละลงน้ำ

ตั้งชื่อความกลัวไปนี้

...ถ้าจะไปณรงค์สงคราม ให้

ห้ามตูกเมียซักคนซึ่งอยู่ฝ่ายหลัง อย่า

ให้ตีมือเข้าม่อแกงบนเรือน อย่าให้ตี

คนบนเรือน ให้เดือดก่อกกับเรือน

อย่าให้คบมือ เล่นเต้นรำ...หนึ่งห้าม
อย่าให้เอาหัวงูเข็ดหน้า อย่าให้อ้าง
หน้าด้วยกระบวยกะลา ให้อ้างหน้า
ด้วยขัน หนึ่งอย่าให้ฆ่าสัตว์ที่คงปี
ซึ่งเกิดนั้นจะตอชอายุ...อย่าให้ถ่มน้ำ
ลายของที่อาจม ถ้ำถ่มที่นั่นเจราหาสา
ง่ามิได้...ถ้าจะอาบน้ำรดองแถวชว
อย่าให้หน้าหันไปเหนือหน้า และเมื่อตัว
จมอยู่ในน้ำ อย่าให้ถ่มน้ำรดอง
คนน้ำ... (พิไชยสงคราม, น.ป.ป.,
หน้า ๕๐)

ความเชื่อเกี่ยวกับโชค ลาง ความฝัน ข้อ
ห้าม ข้อปฏิบัติที่ปรากฏในตำราพิชัยสงครามนี้ เรา
จะเห็นว่ามีความเชื่อบางประการที่เมื่อพิจารณาในแง่
เหตุผลแล้วไม่มีเหตุผลในการให้กระทำ หรือมิให้
กระทำ เช่น ถ้าเห็นแมงจลอมเจาตกก็ตีได้ และพิศ
เหนือ ปัดบังดวงอาทิตย์ เห็นผู้หญิงประดับเครื่อง
ประดับ เห็นกษัตริย์ พรหมณ์ ให้เร่งยกทัพ จะ
ได้รับชัยชนะ แต่ถ้าเห็นคนทะเลาะวิวาทกัน คน
คลอลบุตร ห้ามยกกองทัพ ถ้ายกไปจะพ่ายแพ้
เป็นต้น ความเชื่อเหล่านี้เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า
ไม่มีเหตุผลในการให้กระทำ หรือห้ามกระทำเมื่อเกิด
ถึงเหล่านี้ให้เห็น แต่ก็มีความเชื่อบางประการที่เป็น
ความเชื่อที่มีเหตุผลในการกระทำ หรือไม่กระทำ
เช่น จะไปทำงาน หรือไปทำการใด ๆ ให้อาบน้ำก่อน

เมื่อจะเข้านอนให้ล้างเท้าก่อน เมื่ออยู่ในน้ำห้าม
ดูจระ ปัสสาวะลงน้ำ ความเชื่อเหล่านี้พิจารณา
ในแง่สุขภาพลักษณะก็เพื่อให้รักษาความสะอาด มีสุข-
อนามัยที่ดี เป็นต้น

ความเชื่อในคำร่ำที่โขนสงครามตั้งที่กล่าวมา
สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมในสมัยที่แต่งไว้คืออย่าง
ชัดเจนว่า คนไทยในสมัยนั้นชีวิตมีความใกล้ชิดกับ
ธรรมชาติเป็นอย่างมาก ดังที่เห็นได้จากความเชื่อ
เกี่ยวกับโชค ดวง ดวงดี อาจร้ายที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะ
เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ ชั่วร้ายเป็นสิ่งที่มิได้อยู่
อยู่ในธรรมชาติทั้งสิ้น และในการดำรงชีวิตของคนใน
สมัยนั้นก็อาศัยธรรมชาติเป็นสำคัญ ดังเช่นความเชื่อ
เรื่องข้อห้าม ข้อปฏิบัติ กล่าวถึงการอาบน้ำก่อน
รับประทานอาหาร ถ้าคลอง กว้างใช้แม่น้ำ ถ้าคลองเป็นฝายชลประทาน
ปัสสาวะ ซึ่งแสดงถึงชีวิตที่เรียบง่าย การดำรงชีวิต
แบบพื้นบ้าน อีกทั้งยังชี้ให้เห็นถึงการตั้งหลักแหล่งที่
อยู่อาศัยของคนไทยในอดีตที่นิยมตั้งบ้านเรือนอยู่
ริมแม่น้ำ ถ้าคลอง

นอกจากนั้นความเชื่อเกี่ยวกับโชค ดวง เรื่อง
ความฝัน ข้อห้าม ข้อปฏิบัติ เราจะเห็นว่ามิได้เป็น
ความเชื่อเฉพาะในการดำรงชีวิตเท่านั้น แต่ยังเป็น
ความเชื่อในการดำรงชีวิตตามปกติของคนทั่วไปด้วย
ดังเช่น ความเชื่อเรื่องความฝัน ฝันถึงสิ่งต่างๆ ดังที่
ได้กล่าวข้างต้น คำทำนายฝันมักเป็นการทำนายโดย

ทุกๆ ไป กล่าวคือ มีลาภ มีความสุข ได้ทรัพย์
สมบัติ มีความเจริญก้าวหน้า มีอำนาจ ส่วนความ
เชื่อเรื่องข้อห้ามและข้อปฏิบัติ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับ
ข้อปฏิบัติ เช่น ถ้าจะไปไหนที่ใดๆ ให้อาบน้ำก่อน ให้
ล้างเท้าก่อนนอน ให้สระผมวันอังคาร วันเสาร์ ให้
เรียนวันพฤหัสบดี เป็นต้น ก็เป็นความเชื่อของคน
ทั่วไปในสังคมเช่นกัน

ความเชื่อเป็นเอกลักษณ์ของคนไทยที่สืบทอด
กันมาแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน และในปัจจุบันก็ยัง
ปรากฏความเชื่อของคนไทยในเรื่องต่างๆ เช่น ความ
เชื่อเรื่องความฝัน โชคลาง โสยศาสตร์ โหราศาสตร์
ข้อห้าม ข้อปฏิบัติ เป็นต้น ความเชื่อต่างๆ นั้นเป็น
สิ่งที่สังคมและสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม ขนบ
ธรรมเนียมประเพณีไทย รวมทั้งวิถีชีวิตของคนไทย
นับแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนั้นความเชื่อ
ยังเป็นสิ่งที่ช่วยควบคุมสังคม เป็นส่วนหนึ่งในการ
กำหนดทัศนคติของสังคม อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่แสดง
ถึงภูมิปัญญาของคนไทยในอดีตที่คิดสร้างขึ้นจาก
สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ เพื่อให้เกิด
ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม ซึ่งความเชื่อบาง
อย่างอาจมีความศักดิ์สิทธิ์เทียบเท่าหรือมากกว่า
กฎหมายของบ้านเมือง เพราะมีผลต่อความคิด จิตใจ
มีบทบาท มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม

รายการอ้างอิง

- ถีกฤทธิ์ ปราโมช, น.ร.ว. (๒๕๓๑). *สี่แผ่นดิน*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยามรัฐ.
- ธวัช ปุณโณทก. (๒๕๓๖). *ความเชื่อพื้นบ้านอันสัมพันธ์กับวิถีชีวิตในสังคมอีสาน*. ใน *วัฒนธรรมพื้นบ้าน: ศติความเชื่อ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ท. ณ ประมวญมารก. (๒๕๕๕). *ประวัติคำกลอนสุนทรภู่*. พระนคร: อักษรเจริญทัศน์.
- พิไชยสงคราม. (น.ป.ป.). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ปรีดเส.
- มณี พยอมยงค์. (๒๕๓๖). *ความเชื่อของคนไทย*. ใน *วัฒนธรรมพื้นบ้าน: ศติความเชื่อ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๓๕). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕*. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
